

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 252/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. Š., P., zastúpeného advokátom JUDr. L. L., P., pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 S 48/2012 z 1. augusta 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Š. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2012 doručená sťažnosť P. Š., P. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 S 48/2012 z 1. augusta 2012.

2. *Sťažovateľ v sťažnosti uviedol že «ako právny nástupca po svojej matke Ž. Š., je účastníkom súdneho konania na strane žalovaných vo veci určenia vlastníckeho práva vedeného na OS Prešov pod sp. zn. 13 C 141/2005. V tomto konaní boli zo strany žalobcu predložené rozhodnutia Okresného úradu P., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č.j.: OPPaLH 99/92 -1/SI zo dňa 22.01.1999, OPPaLH 99/92 11/SI zo dňa 07.04.1999 a OPPaLH 99/92 -13/Sf zo dňa 14.04.1999.*

Všetky uvedené rozhodnutia boli označené doložkou právoplatnosti a vyplýva z nich, že prebehlo reštitučné konanie na základe návrhu U. Š. - pozemkové spoločenstvo. V konaní mal spoločenstvo zastupovať vtedajší predseda S. K.. Pán S. K. však nebol splnomocnený konať za oprávnené osoby - členov pozemkového spoločenstva U. Š. a zastupovať ich v tomto konaní a taktiež nebol splnomocnený zastupovať ani právnu predchodkyňu sťažovateľa – Ž. Š., ako to uviedla v čestnom prehlásení dňa 07.10.2008.

Sťažovateľ listom z 28.03.2012, doručeným OPÚ PO dňa 29.03.2012, vyzval OPÚ PO na doručenie rozhodnutí vydaných v tomto konaní, keďže mal vedomosť o tom, že OPÚ PO v roku 2011 ostatným - žijúcim členom U. Š. doručoval vydané rozhodnutia na základe uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 2 S 39/2009 z 31.03.2011. (konanie podľa tvrdenia sťažovateľa v totožnej právnej veci podielníka U. Š.– žalobcu: J. W., v ktorom krajský súd uznesením prikázal obvodnému pozemkovému úradu konať a rozhodnutie v správnom konaní žalobcovi doručiť, pozn.). Keďže OPÚ PO na výzvu sťažovateľa nereagoval a požadované rozhodnutia mu nedoručil, dňa 04.05.2012 podal sťažovateľ voči postupu OPÚ PO sťažnosť na jeho nečinnosť.

Dňa 31.05.2012 bola sťažovateľovi zo strany OPÚ PO doručená odpoveď na jeho sťažnosť -upovedomenie o odložení sťažnosti z 28.05.2012.».

3. Následne sťažovateľ podal na krajskom súde žalobu proti Obvodnému pozemkovému úradu P. (ďalej len „OPÚ PO“ alebo „obvodný pozemkový úrad“) proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Touto žalobou sa sťažovateľ domáhal, aby krajský súd zaviazal žalovaného - obvodný pozemkový úrad - doručiť sťažovateľovi rozhodnutia vydané v konaní sp. zn. OPPaLH 99/92 vo veci navrátenia vlastníctva k pozemkom U. Š.– pozemkové

spoločenstvo. Krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 3 S 48/2012 z 1. augusta 2012 návrh sťažovateľa odmietol.

4. Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že *„Napadnutým uznesením, postupom Krajského súdu Prešov boli porušené základné práva sťažovateľa, zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“*

Sťažovateľ zastáva názor, že sťažnosťou napadnuté uznesenie porušovateľa je v rozpore so zákonom, a to z týchto dôvodov:

«Je nepravdivé tvrdenie porušovateľa, že návrh bol podaný predčasne, keďže pred podaním žaloby nebol sťažovateľ povinný podať okrem sťažnosti na nečinnosť aj podnet na prokuratúre. Okrem iného prokurátor listom z 25.07.2012 podnet sťažovateľa odložil a v odôvodnení poukázal na to, že konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t O.s.p. predstavuje účinnejší prostriedok nápravy ako upozornenie prokurátora.

Žiaden právny predpis neukladá navrhovateľovi povinnosť pred podaním žaloby podľa § 250t O.s.p., vyčerpať všetky prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, tak, ako to od sťažovateľa požadoval súd.

Tvrdenie porušovateľa (že návrh bol podaný predčasne, pozn.) je však navyiac aj v rozpore s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR podľa ktorej platí, že „odmietnutie žaloby podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku len z toho dôvodu, že sťažovateľ nevyužil podanie podnetu u prokurátora, nemôže byť dôvodom na zamietnutie jeho žaloby“ - nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 124/2008 z 22.05.2008.

Ďalej neobstojí ani názor porušovateľa v tom, že „okrem neprípustnosti bolo potrebné návrh zamietnuť aj pre jeho nedôvodnosť“», pretože podľa sťažovateľa v obdobných konaniach vedených na krajskom súde podielníkmi U. Š. bolo preukázané, že rozhodnutia vydané OPÚ PO neboli účastníkom predmetného správneho konania oznámené. Navyše, podľa sťažovateľa je splnomocnenie z 22. novembra 1992, na ktoré sa odvolával obvodný pozemkový úrad, v rozpore s § 37 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, keďže predmetné splnomocnenie nepodpísali podielníci, ktorí

majú väčšinu podielov. Sťažovateľ namieta, že „porušovateľ nedostatočne zisťoval skutkové okolnosti týkajúce sa ustanovenia spoločného zástupcu na uplatnenie nárokov v zmysle ustanovenia § 37 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. V rozhodovanej veci sa preto postup porušovateľa nedá nazvať ináč ako svojvôľa“.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo P. Š. podľa článku 46 ods. 1, Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3 S 48/2012, z 01.08.2012, porušené bolo.

3. Uznesenie Krajského súdu Prešov z 01.08.2012, sp. zn. 3 S 48/2012 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu Prešov na ďalšie konanie.

Sťažovateľ si uplatňuje nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia voči porušovateľovi v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi platenie a náhradu trov konania.“

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Podstatou sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 3 S 48/2012 z 1. augusta 2012, ktorým krajský súd zamietol jeho návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy, Obvodnému pozemkovému úradu P., ako neprípustný a nedôvodný. Všeobecný súd podľa sťažovateľa interpretoval a aplikoval jednoduché právo spôsobom, ktorý nie je možné

aprobovať a v dôsledku tejto interpretácie a aplikácie sa jeho rozhodnutie stalo rozporným s ústavne zakotveným právom na spravodlivý proces.

13. Krajský súd v odôvodnení svojho napadnutého uznesenia sp zn. 3 S 48/2012 z 1. augusta 2012 uviedol:

«V danom prípade sa navrhovateľ domáha súdnej ochrany pred nečinnosťou orgánu verejnej správy ktorá má spočívať vtom, že odporca nekoná bez vážneho dôvodu, t.j. aj napriek výzve zo dna 28.3.2012 (doručenej dňa 29.3.2012) do podania návrhu na súd (dňa 5.6.2012) mu nedoručil reštitučné rozhodnutia..., preto s poukazom na § 51 Správneho poriadku, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 2S 39/09 je nečinný.

Z ustanovení § 250t O.s.p. (viď § 250t ods. 1, posledná veta O.s.p.) vyplýva, že návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Takto vymedzená prípustnosť návrhu vyjadruje princíp subsidiarity správneho súdnictva, totiž aby jeho právomoc nesuplovala iné účinné právne prostriedky právnej ochrany (komentár k § 250t ods. 1 O.s.p.).

Podaním zo dňa 4.5.2012, doručeným odporcovi dňa 4.5.2012, označeným ako Sťažnosť na nečinnosť v zmysle zákona o sťažnostiach, sa navrhovateľ domáhal nápravy podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach.

Zároveň z obsahu vyjadrenia odporcu, z obsahu predloženého administratívneho spisu, ako aj z prípisu Okresnej prokuratúry P. č. Pd 193/12-5 zo dňa 24.7.2012 vyplýva, že dňa 31.5.2012 podal navrhovateľ podnet - upozornenie na nezákonný postup odporcu podľa zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

Kým o sťažnosti bolo rozhodnuté upovedomením o odložení sťažnosti zo dňa 28.5.2012, t.j. ešte pred podaním návrhu, o podnete - upozornení na nezákonný postup podľa zákona o prokuratúre ku dňu podania návrhu (dňa 3.6.2012), podľa vedomostí súdu ani ku dňu rozhodnutia súdu (1.8.2012) rozhodnuté nebolo, a teda návrh bol podaný predčasne.

Pre nesplnenie zákonnej podmienky uvedenej v § 250t ods. 1 O.s.p. je preto neprípustný.

Okrem neprípustnosti bolo potrebné návrh zamietnuť aj pre jeho nedôvodnosť. Ak navrhovateľ argumentoval ustanovením § 51 Správneho poriadku, je potrebné uviesť, že predložené Čestné prehlásenie - oznámenie nebohej Ž. Š. zo dňa 7.10.2008 samo o sebe nezakladá povinnosť pre správny orgán doručiť reštitučné rozhodnutia navrhovateľovi. Táto povinnosť pre odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi nevyplýva ani z rozhodnutia uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 2S 39/09 zo dňa 31.3.2011, pretože týmto rozhodnutím súd uložil povinnosť odporcovi konať a doručiť rozhodnutie len J. W., a teda je záväzná len vo vzťahu k J. W..

Osobitne je potrebné poukázať na plnomocenstvo zo dňa 20.11.1992 pripojené k rozhodnutiu Č.j.: 2609/92/Ba, Ev.č. 520/93/22 zo dňa 23.2.1993, ktorým tam podpísané osoby (pod por. č. 31 aj Ž. Š., r.č. 235529/739) splnomocnili na zastupovanie, okrem iného, S. K. na zastupovanie... našich práv a právom chránených záujmov v styku s pozemkovým úradom... za tým účelom je splnomocnenec oprávnený podať výpoveď z nájmu podľa § 22 ods. 2 zákona o pôde, podať žiadosť o navrátenie užívacích práv v celosti, uzavierať a podpisovať zmluvy o vydaní nehnuteľností.

Ak dodatočne po smrti Ž. Š. spochybňuje právny nástupca Ž. Š. platnosť tohto plnomocenstva na základe čestného prehlásenia - oznámenia Ž. Š. zo dňa 7.10.2010, je krajský súd toho názoru, že posúdenie tejto otázky (posúdenie platnosti právneho úkonu - plnomocenstva zo dňa 20.11.1992) správneho orgánu (odporcovi) neprislúcha, neprislúcha to ani krajskému súdu v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o platnosti či neplatnosti právneho úkonu môže rozhodnúť jedine súd v riadnom civilnom konaní a až do rozhodnutia súdu je správny orgán svojimi právoplatnými rozhodnutiami viazaný.

Za nečinnosť nemožno považovať ani nemožnosť konať vo veci z objektívnych dôvodov, ku ktorým patrí zapožičanie administratívneho spisu súdu k veci 17CoE/43/2012, nesúčinnosť a nespolupráca žiadateľov o doručenie reštitučných rozhodnutí so správnym orgánom, či neustále zaťažovanie správneho orgánu rôznymi podaniami, na ktoré musel správny orgán reagovať.

Treba súhlasiť aj s argumentáciou odporcu, že sa jedná o vážne tvrdenia, ktoré bol odporca povinný dôsledne prešetriť, preto aj z týchto dôvodov, ako aj s poukazom na uplynutú dobu od podania žiadosti - výzvy na doručenie zo dňa 29.3.2012 do dňa podania návrhu na súd (5.6.2012), nemožno hovoriť o nečinnosti správneho orgánu.

Z uvedených dôvodov krajský súd návrh podľa § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol.»

14. Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 399/2010, IV. ÚS 51/2011).

15. Ústavný súd už vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

16. Vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje ústavný súd za potrebné uviesť, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (napr. I. ÚS 31/05), a preto nemôže preskúmať rozhodnutia všeobecných súdov, pokiaľ tieto súdy vo svojej činnosti postupujú v súlade s právami na súdnu a inú právnu ochranu zakotvenými v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo rozhodnutím (opatrením alebo iným zásahom) došlo k porušeniu základného práva alebo základnej slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného

hládiska neospravedlité a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (podobne aj IV. ÚS 43/04). Ústavnoprávnou požiadavkou je tiež to, aby všeobecnými súdmi vydané rozhodnutia boli riadne, zrozumiteľne a logicky odôvodnené.

17. Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu. Jedným z dôvodov, pre ktoré krajský súd návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy odmietol, bola jeho neprípustnosť pre nesplnenie zákonnej podmienky uvedenej v § 250t ods. 1 OSP, to znamená vyčerpanie opravných prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Z uznesenia krajského súdu, ako aj zo samotnej sťažnosti totiž vyplýva, že sťažovateľ ešte pred podaním návrhu na krajskom súde, využil opravný prostriedok podľa osobitného prepisu, t. j. podnet – upozornenie prokurátora na nezákonný postup 31. mája 2012. Bezprostredne potom - 5. júna 2012 (o päť dní) - podal sťažovateľ návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy na krajskom súde. Keďže ku dňu rozhodovania krajského súdu, t. j. k 1. augustu 2012, nebolo podľa vedomostí konajúceho krajského súdu rozhodnuté vo veci podaného podnetu, krajský súd konštatoval, že sťažovateľom podaný návrh bol podaný predčasne.

Námietku sťažovateľa, že takýto postup je v rozpore s ustálenou judikatúrou ústavného súdu, nemožno akceptovať, keďže krajský súd návrh sťažovateľa napriek vyslovenej neprípustnosti preskúmal, postupom napadnutého orgánu verejnej správy sa zaoberal a dospel k záveru, že návrh bol podaný nedôvodne.

Z napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že od podania žiadosti sťažovateľa na obvodný pozemkový úrad 29. marca 2012, ktorou sa domáhal doručenia rozhodnutí pozemkového úradu, do podania návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy na krajskom súde 5. júna 2012 uplynuli dva mesiace. Počas týchto dvoch mesiacov sťažovateľ neposkytol odporcovi (obvodnému pozemkovému úradu) potrebnú súčinnosť a nedostavil sa na predvolanie obvodného pozemkového úradu, navyše počas týchto dvoch mesiacov bol obvodný pozemkový úrad povinný zapožičať administratívny spis na vyžiadanie krajského súdu pre účely iného konania vedeného pod sp. zn. 17 CoE/43/2012.

Po preskúmaní napadnutého postupu správneho orgánu a po vykonanom dokazovaní krajský súd nezistil nečinnosť v postupe správneho orgánu, a preto návrh sťažovateľa odmietol aj z dôvodu jeho nedôvodnosti.

18. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu konštatuje, že krajský súd sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, pričom výklad a aplikácia dotknutých ustanovení právnych predpisov boli vykonané ústavne súladným spôsobom. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia krajského súdu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nevykazuje znaky svojvoľnosti alebo arbitrárnosti a závery v ňom uvedené v súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie nie sú ústavne neudržateľné. Krajský súd v napadnutom uznesení podľa názoru ústavného súdu primeraným spôsobom reagoval na námietky sťažovateľa a vysvetlil dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie, pričom toto rozhodnutie nemožno považovať za nepresvedčivé.

19. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že v zmysle jeho konštantnej judikatúry, ústavou zaručené základné právo na súdnu ochranu vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neznamenajú právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom a nemožno ich účelovo chápať tak, že ich naplnením je len víťazstvo v takomto spore (II. ÚS 21/02, IV. ÚS 277/05).

20. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pri predbežnom prerokovaní sťažnosti neboli zistené také skutočnosti, ktoré by umožňovali vysloviť porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietaným uznesením krajského súdu sp. zn. 3 S/48/2012 z 1. augusta 2012. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

21. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, o ďalších nárokoch sťažovateľa ústavný súd nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2013